

СТУДЕНТ

ETUDIANT/STUDENT, PUBLISHED BY THE UKRAINIAN CANADIAN STUDENTS' UNION (SUSK)

Ч. 5 (9)

ЖОВТЕНЬ 1970

РІК III

2-й СВІТОВИЙ КОНГРЕС ЦеСУС

REPORT by Bohdan Krawchenko, Past President

and to stimulate activity in other sectors of our community.

d) to raise the problem of Ukraine and to make it a viable commitment for our youth.

Let me warn you — you will not be able to grasp what has happened in our movement merely by reading or listening to what is being said — to understand a movement one must live in one, one must face the disappointments, the frustration, the cynicism and destructive criticism encountered daily — one must experience the comradeship, the sighs of relief after every small success — in other words, one must be involved.

To involve our students in the Ukrainian community we published a monthly newspaper, "Student" which would act as a forum of fact and opinion. To be honest, the distribution of our newspaper was poor, its appearance sporadic, and the content, very often weak.

We did what we could, the ground work and the mechanical difficulties have by in large been overcome — this is the year to expand the newspaper and make it a strong organ of the Ukrainian student movement. More than ever, our National Executive travelled the country during the year, talking to students and encouraging them to work for the cause. To facilitate an exchange of ideas we held two regional SUSK Conferences. Also there were several other local conferences. To involve

Con't on page 4

ЦЕ ЧИСЛО ДРУЖЕМО ЯК СПІЛЬНЕ ЧИСЛО. 3 ЖУРНАЛОМ „ЗОЗУЛЬКА”

— крім, очевидно, „Українського Товариства для студій над проблемами Азії” (про яке йде мова).

Це вже не тільки політична безвідповідальність і вияв анархії, але й нерозуміння мотивацій, які діють в політично-суспільних аспектах людського організованого життя.

2. Очевидним є, що москво-пекинський конфлікт кінцевим є використати для українських цілей — але це справа виключно тактика, а не kwestія орієнтації на червоний Китай, як це пропонують панове з „товариства”, себто: „нав'язування контактів з Пейпінгом” на організаційних чи „особистих (!) „площинах, висилка „меморандумів” і т. д.

Твердження „товариства”, що „теза про спільний фронт боротьби з комунізмом уже застаріла”, є мильним поняттям. Коли проаналізувати ситуацію від постанови комуністичного Китаю в 1950 році по сьогодні, то в справах поширен-

Продовження на ст. 2

вання”. 3) о. Куташ, д-р В. Янів і д-р П. Біланюк — „Екуменізм та Українська Церква”.

В) В суботу, дня 22-го серпня 1970 р. відбулися сесії Резолюційних Комісій на темі:

1. Сучасна Україна — Голова Комісії А. Гайдамаха; 2. Український Студентський Рух — Голова Комісії Р. Петришин; 3. Українська Церква — Голова Комісії І. Пікава, 4. СКВУ — Громадський сектор, — Голова Комісії О. Воловина.

По сесіях Комісій були прочитані рішення на Третій Сесії Конгресу.

Демонстрація, що відбулася ввечері в суботу, дня 22-го серпня 1970 р. перед советським консульством, з'єднала духово всіх учасників Конгресу, — у висліді чого ключеві резолюції, які засуджують російський імперіалізм в Україні та окреслюють безкомпромісову постанову українського студентства до колоніального стану в Україні, були одностайно прийняті.

Г) Остання сесія Конгресу відбулася в неділю, дня 23-го серпня 1970 р. з таким порядком: 1. Ухвалення резолюцій Конгресу, 2. Вибори нової Управи ЦеСУС, 3. Слово новообраного голови ЦеСУС.

До Центральної Управи ЦеСУС на наступну каденцію 1970-1973 обрано: Олег Романишин — голова, Зенон Зварич — секретар, Квітка Семанишин — касир, Йосип Рошко — референт міжнародних зв'язків, Дарія Антонішин — референт преси та інформації, Богдан Футей — голова Контрольної Комісії, Андрій Чорнодольський — голова Товариського Суду.

Конгрес ЦеСУС вітає: Український Народ, українську молоддь та українське студентство в Україні та поза Україною; Українські Церкви в катакомбах, Іхню Ісхархію, священослужителів і вірних в Україні; Українські Церкви, їх Ісхархію, священослужителів і вірних в діаспорі; Проводи українських національних централів і них, красивих, та місцевих громадських і політичних організацій та їх членство в діаспорі; всі українські студентські та молодечі організації, їх проводи та членство.

Другий Світовий Конгрес ЦеСУС закінчено відспіванням українського національного гімну.

Управа Центрального Союзу Українського Студентства (ЦеСУС) подас до відома українському громадянству, що в дні від 20-го до 23-го серпня 1970 р. в приміщеннях Монреальського Університету в Монреалі, Квебек, відбувся Другий Світовий Конгрес Українського Студентства.

В Конгресі взяли участь 73 умандатованих делегатів, які заступали такі станові союзи та ідеологічні товариства: САУС — Аргентина, СУСТЕ — Європа, СУСТА — ЗСА, СУСК — Канада і ТУСМ. Всіх учасників разом з гостями було на Конгресі около 300 осіб. Господарем Конгресу був місцевий Український Студентський Клуб, якого головою є В. Поправа. Конгресом провадила Президія в такому складі: А. Чорнодольський — президент, М. Бородач і Г. Ковальська — секретарі. Заступниками президента були: Р. Петришин і О. Воловина.

В четвер, дня 20 серпня 1970 р. відбулося офіційне відкриття Конгресу та вшанування однохвилинною мовчанкою пам'яті Адама Котка, першого українського студента, який згинув у Львові за ідеал Українського Університету.

А) Порядок першої сесії Конгресу був такий:

1) Пресова Конференція, в якій брали участь представники української, французької та англійської преси, радіо і телебачення. Д-р Б. Футей, голова ЦеСУС, подав загальну інформацію про ЦеСУС і діяльність українського студентства.

2) Студентський привіт.

3) Слово уступаючого голови ЦеСУС.

4) Звіт керівних органів ЦеСУС.

Б) Студійна Сесія відбулася в п'ятницю, дня 21-го серпня 1970 р. Представники Союзів: Б. Кравченко — СУСК, Р. Петришин — СУСК, А. Чорнодольський — СУСТА, А. Гайдамаха — СУСТЕ, Й. Рошка — СУСТЕ, І. О. Воловина — САУС, були бесідниками в панелі на тему: „Резолюційний Студентський Рух”. Порухені питання відносилися до теоретичної бази та напрямів українського студентського руху.

По студентському панелі доповідями виступали: 1) д-р М. Сосновський — „Українське студентське життя і СКВУ”. 2) д-р К. Савчук — „Боротьба в Україні за національне існу-

After one year of activity, this National Executive has not to any major extent shaken the attitude of non-involvement and in-activity of the large part of our membership. After one year of activity the principle enemy of our community existence — assimilation still looms, Ukrainianism is still considered un-Canadian, the larger society is still intolerant of its minorities, Ukrainian is not taught in schools where it could be, and the political freedom of our homeland is still trampled upon. After one year of activity, our Executive has been minimally successful in the struggle for continued development. The obvious answer to this indictment is that it is preposterous for us to have thought that we could have been the agents of change for any of the about issues. Preposterous as it might seem, our success as a student movement

must be measured in terms of those issues. When we have achieved them, we can then pat ourselves on the back for a job well done, until such time all we can do is state the problems and pull our sleeves up to further work. Our activity this year had four basic orientations: a) to try and involve Ukrainian students to become a functional part of their Ukrainian society, to encourage our students to activity. h) to impress upon the Government authorities the needs of ethnic groups, to react to the Fourth Volume of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism: to stimulate other ethnic groups to an articulation of demands, and to sensitize the general Canadian public to the reality of multiculturalism. c) to strengthen the Ukrainian community structures,

Учасники конгресу ЦеСУС демонструють перед советським консульством у Монреалі, серпень 1970 р.

ЩЕ ОДИН ПРОЯВ УКРАЇНСЬКОГО „ПОЧУТТЯ ВДЯЧНОСТІ”

(Аналіза звернення „Українського товариства для студій над проблемами Азії”. Відповідь на статтю „Україна і Китай?” в „Студент” ч. 7, березень 1970 р.)

Хто міг би цього сподіватися? Із „маніфесту” до громадянства „Українського Товариства для студій над проблемами Азії” виходить, що можна сподіватися, що червоний Пекін дасть нам вілну українську державу. Як виходить із „звернення” програма цього „товариства” є побудована на політичному примітивізмі та дуже небезпечному опортунізмі (для членів цього товариства).

1. Для кожної політично-зрілої людини, вже не говорячи про фахівця в ділянці історії чи політичних наук є незрозумілим, як може дана організація провадити яку-будь „практичну” політичну акцію, виходячи з засади, що „ідеологія не може відігравати ролі в практичній політиці”. В ін-

шому місці читаємо, що „сьогодні маємо різноманітні комунізми які себе любують”.

Якщо автори „маніфесту” були б краще обізнані з причинами цих міжкомуністичних конфліктів, а спеціально конфлікт Пекінг-Москва, то не писали б таких нєсенітниць як ця, що „ідеологія не може відігравати ролі в практичній політиці”. Достосування ідеології до практично політичних потягнень має довгу історію: китайський „скок в-перед”, колективізація та націоналізація, нацизм та практика третього райху, і т. д.

Взагалі немає ані одної держави, ані одної організації (спеціально з політичними цілями), які існували б без якихось теоретичних чи ідеологічних засад,

„СТУДЕНТ“

Місячник

Заснований 1968 р.

67 Harbord Street

Toronto 4, Ontario

Головний редактор:

Зеновій Зварич

Адміністратор:

Юрій Микитин

Мистецьке оформлення: Ірка Макарик, Анна Падик

Зв'язковий референт: Віра Гаміва

Секретарки: Галія Побігун, Оля Суржик

Матеріали, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам Редакції чи Союзу Українського Студентства Канади (СУСК). Редакція застерігає за собою право редагувати прислани матеріали тільки з дозволом автора.

Український студентський рух постановив собі стати авангардом українського суспільства в боротьбі за збереження української ідентичності в діаспорі та визвольних змагань українського народу на Україні. На своїх конгресах під кінець цюгорічного літа (Конгрес ЦЕУС в Монреалі, Конгрес СУСК в Вінніпезі та Конгрес ТУСМ в Детройті) українські студенти кабрали ентузіазму та завзята в цім напрямі. Ясно стало студентам заступити застий політично-громадської праці старшого покоління новим, свіжим ентузіазмом в епілній боротьбі за збереження українства. Як і кожний рух так і український студентський рух в своїх початках шукає правдивої дороги в своїй боротьбі. Це не є шукання якихось нових ідеалів чи нової мети — це шукання нової тактики, успішної дороги для огсянення мети українського народу. А мета — це та сама: зберегти каше українство, яке є загрожене асиміляційними тенденціями в діаспорі та русифікаційним наступом окупантів на Україні. Знайти цю ідеальну тактику є грудю, і часто людина може зайти на блудні або навіть шкідливі шляхи. Тільки через обмін думок та епілним шуканням можна огсянути правльну дорогу. Наша газета, „Студент“ повинна стати якраз тим чинником, де українські студенти можуть обмінятися думками та ідеями в епілній боротьбі з проблемами студентського та українського громадського життя.

CANADIANISM FOR THE OTHER ETHNIC GROUPS

The Ukrainian Canadian University Students' Union will hold its Eastern Conference at the University of Waterloo from Friday November 6 to Sunday November 8. Participating in the three day conference will be sociologists, political scientists, students from Montreal, Ottawa, Southwestern Ontario and Thunder Bay.

The Conference host, the Ukrainian Students club at the University of Waterloo has outlined a tentative programme: Friday

8:00 PM DISCUSSION „The Forces of Assimilation in North American Society“. Sociologists and representatives from various ethnic groups will speak on this topic. A question period will follow.

Saturday

10:00 AM Open discussion MULTICULTURALISM OR BICULTURALISM?

— A critical analysis of the Fourth Book of the B & B Commission.

— A report of all the multi-ethnic conferences held during the summer in: Toronto, Thunder Bay, Edmonton, and of the Mosaic Congress in Winnipeg.

— Films and video-tape from these conferences will be shown.

2:00 PM Symposium „THE ROLE OF MINORITY GROUPS IN THE CANADIAN POLITICAL PROCESS“

— Political scientists and the SUSK field staff will discuss the possibilities and consequences of political involvement.

Sunday

1:00 PM Open discussion ON THE UKRAINIAN UNIVERSITY STUDENT IN A WORLD OF SOCIAL CHANGE. How does the Ukrainian student movement relate to issues like pollution, civil rights etc.?

Продовження із ст. 1.

ня комунізму, диверсії та підбивання нових територій—Пекінг і Москва ідуть в парі й собі взаємно допомагають: китайські „добровольці“ йшли „визволяти“ Корею з російськими „добродниками“ і зброєю, а сьогодні до Південної Азії зброю дальше доставляють ті самі москалі і червоні китайці. Подібна ситуація існує в Африці і на американському континенті, де Москва і Пекінг себе досить підозріло „толерують“ коли йдеться про „світову революцію“, а конфлікт між ними існує в справах де і хто з них повинен мати більше контролю.

Не виключаючи збройного конфлікту між Москвою і Пекінгом в будучині треба мати на увазі, що звичайна зміна осіб в керівництві чи до СССР чи комуністичного Китаю, може довести до злагодження взаємин, тому, що політично Кремль і Пекінг мають багато більше спільного між собою, ніж з рештою народів.

Пекінгові дальше потрібнo московського допомоги, а Москва ще не зринула галузі із своїх задумів на reshу Азії по можливості через Пекінг.

Фактом є, що від самого початку московсько-пекінгського конфлікту, уряд червоного Китаю ніколи не засудив СССР як систему чи державний устрій, а радше атакують потягнення провідної кліки Хрущова-Брежнєва і завзято боронить СССР типу Леніна-Сталіна. Якщо б панове з „товариства“ уважили і не прочитали ними наведену статтю з „Пекінг Ревю“ (ч. 27, 4/7/1969), то не лакомились би на описи переслідувань в СССР і що українці боронять свої права, які вони нібито мали за часів Леніна-Сталіна, а не мають тепер під „ревізійністom“ Брежнєвським. Ми наводимо декілька цитатів із статті Гунг-Чуан-Ю, щоб зілюструвати, як навітлює цей автор боротьбу народів в СССР, а висновки вже залишили для читачів. Хоч інформації про боротьбу, як і подає автор Гунг-Чуан-Ю є фактами, він це інтерпретує в такий спосіб:

„Led by the great Lenin and Stalin, the October Revolution founded the first state of the dictatorship of the proletariat in the world, smashed the tsar's prison of peoples and enabled a number of the nationalities formerly oppressed to embark on the road of socialism (але не на дорогу національної незалежності).“

(A change took place after Stalin's death (!). The Khrushchov-Breznev revisionist clique usurped the state and Party leadership, completely betrayed the national policy of Lenin and Stalin, (10,000,000 неросіян згинуло з голоду в 1932-34, a 15,000,000 було заслано в табори), and, taking over the mantle of the old tsar, ruthlessly oppressed the national minorities.

Отже тому що the great Soviet people of all nationalities (!?) no longer tolerate the Soviet revisionist renegade clique's fascist rule, (Ленін і Сталін були „добри!“)

In 1962, armed struggles against repression occurred in such national minorities regions of Ukraine, Uzbekistan and southern Siberia.

A під кінець статті Гунг-Чуан-Ю пише таке:

These principles of Lenin and Stalin on the national question have been completely undermined by the Soviet revisionist new tsars.

We are convinced that so long as the oppressed nations in the Soviet Union... unite with the broad masses of the working people in the country, with the support of the revolutionary people the world over... they will certainly be able to overthrow the reactionary rule of the Soviet revisionist new tsars. RE-ESTABLISH THE DICTATORSHIP OF THE PROLETARIAT (!!!) and win their emancipation.

(Peking Review, no. 27, July 4, 1969, pgs. 25-27).

(Bei підкреслення та доданки в українській мові є наші!)

Йде в статті Гунг-Чуан-Ю немає згадки про розчленування СССР на самостійні держави; є постійне натолушчування на „правильність“ політики Леніна-Сталіна щодо неросійських меншин в СССР; Україна та інші країни це є тільки „райони національних меншин“ — народи боряться (чи повинні боротися) за привернення „диктатури пролетаріату“ типу Леніна-Сталіна; та в загаль в статті не засуджується російський імперіалізм як такий, як це твердить „товариство“ (не вірно), а засуджується цар і теперішню „советську ревізійністичну кліку“.

Рівно ж, якщо Пекінг засудив інвазію на Чехо-Словаччину, то це зробив з ціллю, щоб скомпромітувати уряд Брежнєва, а не щоб засудити „російський імперіалізм“. (див. „Пекінг Ревю“, ч. 27, 4/7/69, ст. 24).

Члени „товариства“ повинні собі пригадати, що цей самий режим Мао, а яким „товариство“ вже має „наві'язані делкі особисті контакти“, „на базі рівноправності і вільної вишкі думок...“, в 1956 році епілні підтримав Хрущова і прямо настоював в ліквідації мадарської революції та проти-московських розрухів в інших країнах східної Європи.

Як висв вимом Пекінг постійно величав Сталіна, засуджує „де-сталізацію“ і закликає до повернення сталінізму в СССР. Справа розвінчання Сталіна була одним із головних ідеоло-

гічних факторів в московсько-пекінгському конфлікті; — а хто був Сталін — то вже хіба нікому не треба пригадувати.

„Товариство“ мабуть не знає собі справи з того, що вступаючи на шлях співпраці з Пекінгом неугі інтереси цілого ряду азійських народів, які вже потерпіли від червоно-китайського імперіалізму (піддержуваного Росією), як наприклад: Монголія, Тибетці, частина північної Індії, та інші. Крім цього є цілий ряд інших народів загрожених Пекінгом, Москвою та іншими сателітами, як наприклад: Японія, Тайвань, Південна Корея, Південний В'єтнам, Камбодія, Лаос, Тайландія, Австралія та інші.

В світлі вище-наведених фактів теза про спільний фронт проти комунізму є власне тепер найбільше актуальною, бо про це свідчать світові події.

„Маніфест“, „товариства“ також вражає свос політичною неморальністю і безхребетністю. В сьогоднішніх часах, коли валяться імперіалізми різних кольорів, а в цій боротьбі стоїть в першу чергу молодь, то це „товариство“ пропонує нам, молоді, студентам, та молодій інтелігенції, щоб ми боролися проти одного імперіалізму співпрацюючи з другим, в додатку тако до самого покрою! Це з моральної точки погляду. А з практичної точки зору, то ми радимо панам з „товариства“ пригадати „подібну політичну конюнкттуру“ підчас другої світової війни, коли-то дехто розраховував на імперіалістичний Берлін, чекаючи на „дозвіл“ на державу від нього. Який був вислід то всі знають. Ми не квестіонуємо, що Китай може відіграти „важливу ролу в поваленні советської імперії“, але це не буде зроблене задля українських інтересів. Фашистська тоталітарна Німеччина мало що не розбила СССР—але виграна Гітлером війна була б для України рівнож жакливою.

Теорія, що „ворог нашого ворога є нашим союзником“ є тільки тоді актуальною, коли її можна підтримати власним державним апаратом та збройними силами.

Крім цього треба теж пам'ятати, що ці народи Азії, які є під сучасну пору окуповані Росією, є рівнож загрожени червоним Китаєм, тому ставка „товариства“ на Пекінг, цих наших прирідних союзників напевно не „удовольнить“, тиз, що знаходяться між молотом і ковалом двох імперій.

Продовження на ст. 4

ROGER'S DAIRY LTD.

ПЕРШОЯКІСНІ МОЛОЧНІ ПРОДУКТИ

459, Rogers Road TORONTO, ONT. Tel. 654-2232

GREEN-VALE

Dairies Ltd.

Milk - Cream - Ice Cream - Sour Cream - Cottage Cheese - Butter and Eggs
3156 - 8 Dundas St. W., Toronto, Ont., Tel. 767-1728

A R K A

575 QUEEN STREET WEST
EM. 6-7061
TORONTO, ONT.

MARY'S FLOWER SHOP

492 QUEEN STREET WEST
EM. 8-9055

MOTIONS AND RESOLUTIONS OF THE 11th SUSK CONGRESS

The Role of the Ukrainian Student in Canadian Society:

The Ukrainian student in Canadian society is in post-secondary education by virtue of the efforts of both societies — his Ukrainian community and the overall Canadian society. Because he utilizes society's resources, he/she is morally obligated to fulfill his role as a student and to return benefits back in both societies.

In this role his primary efforts should be geared to bringing intellectual leadership to those communities, to assist in rectifying the problems of these societies.

In the Ukrainian community, we can define some of the problems as follows:

1) cultural assimilation
2) linguicide (or killing of a language) of the Ukrainian language by non-caring, non-motivated Ukrainian students.

3) the absence of perspective of Ukrainian Canadian students on the development of revolution in the Ukraine.

In the Canadian society, Ukrainian students can provide analysis of the following North American society, and can work to popularize this concept:

"We Ukrainian students, particularly on the North American continent view as one of the fundamental principles for the development of an active societal analysis, the following:

A concept whereby Ukrainians see themselves as one among many national communities which are struggling for their existence in an inhospitable national, social and economic system.

By our analysis, the assimilation of linguistic and cultural groups is, to a large extent, brought about by the insensitive domination of the social system around us. For this reason, we see the responsibility of the Ukrainian community, with students in the forefront, as being a minority in active political union with other cultural-linguistic minorities in the struggle to change the attitude of our countries in support of our existence.

It is our belief that the Ukrainian community must be spiritually united with other ethnic groups rather than being united with the materialistic technological social system of the dominant society. We believe that psychological and political union of the Ukrainian community with other minorities and movements for the change of the general society's attitudes, is a process which will add dynamism to the continued existence of our national community."

Motion re: Permanent Secretariat:

WHEREAS the Ukrainian Canadian University Students' Union is firmly committed to the idea of developing a viable student movement in Canada, Whereas such a development while resting primarily on volunteer effort, also requires the help of full-time co-ordinators and animators be it moved by this 11th Congress of the Ukrainian Canadian University Students' Union that:

A) That the National Executive of the Ukrainian Canadian University Students' Union (SUSK) be empowered to hire two full-time paid staffers for the year 1970.

Motion re: Reaction to the Fourth Volume of the Royal Commission on Bilingualism & Biculturalism:

Whereas the reaction of ethnic groups to the Fourth Volume of the B & B Commission has been weak to date,

Be It Moved By This Eleventh Congress Of The Ukrainian Canadian University Students' Union That:

A) Every member club work out a position paper on the Fourth Volume of the B & B Report

C) That the National Executive send the position paper to the appropriate authorities in the Federal Government, and that the National Executive assemble all position papers and compile them into a report to be distributed widely throughout Canada,

Motion re: Summer field work:

Whereas this year's summer field work project has helped in developing a Ukrainian student movement, student involvement in community life, and community building.

Be It Moved By This Eleventh Congress Of The Ukrainian Canadian University Students' Union That:

Every member club that wants to, should try to commit itself to sponsoring a field worker(s) in its community.

Motion re: A Ukrainian University:

Whereas the contents and recommendations of Book IV of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism have sparked the discussion of multi-culturalism, and minority cultural-linguistic rights in Canadian society,

Whereas this discussion is of the utmost importance to the Ukrainian community in Canada and thus to SUSK.

Be it resolved that all member clubs of SUSK take immediate action on the following programmes:

CONGRESS

Whereas the Fourth Volume of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism suggests the creation of a Ukrainian University;

Whereas the need for a recognized, government-subsidized institution of higher learning which would specialize in Ukrainian and ethnic studies is essential to the development of Ukrainian culture and to an understanding of ourselves,

Be it moved by this Eleventh Congress of the Ukrainian Canadian University Students' Union that:

A) The National Executive prepare a position paper on the subject, one that would investigate this over in greater detail, **Motions from the Committee on 'Contemporary Ukraine':**

1) The attitude of the National Executive in regard to Ukraine should be toward consistent action in the formation of opinion among Canadian students, as fully as the question of Vietnam is their concern.

2) The National Executive should protest the continuing arrests of Ukrainian intellectuals and students,

4) The National Executive of SUSK should align themselves with those groups which are fighting Russian imperialism.

6) The National Executive of SUSK should try to establish information centres at universities to inform people about Ukraine.

8) The SUSK National Executive should demand that the federal government organize a 'Captive Nations' Week.

Resolution on the "Action Programme on the Fourth Volume of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism":

Whereas the contents and recommendations of Book IV of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism have sparked the discussion of multi-culturalism, and minority cultural-linguistic rights in Canadian society,

Whereas this discussion is of the utmost importance to the Ukrainian community in Canada and thus to SUSK.

Be it resolved that all member clubs of SUSK take immediate action on the following programmes:

free nation.

2) The 11th SUSK Congress protests the russification which is taking place in the Soviet Union, and in particular, the subversion of the Ukrainian language and culture and all manifestations of the Ukrainian identity.

4) The 11th SUSK Congress protests the arrests of the Ukrainian intellectuals, writers, poets, artists, and defenders of the Ukrainian cause, and at the same time protests the lack of intellectual freedom.

10) The 11th SUSK Congress condemns the restriction placed on identity on Ukrainians in their participation in international events, for example: in the Olympics, intellectual conferences, and cultural affairs.

Resolutions of the Committee on 'SUSK and the Ukrainian Community':

1) Since the Ukrainian Professional and Businessmen's National Executive and its branches are potentially a highly influential and creative institution in the Canadian Society, the 11th SUSK Congress encourages more active and concrete programming and thus requests the National Executive and its branches to take a strong negative position towards the Fourth Volume of the B & B and its implications.

3) That we approach all elected representatives, at all levels of government, by means of personal contacts, public meetings, open letters in newspapers, etc.

5) That we contact all other ethnic groups and encourage them to initiate similar programs within their own communities.

Resolutions on Contemporary Ukraine:

1) The Congress states that the so-called Soviet Ukrainian Socialist Republic is not the representative of the Ukrainian nation. In reality it is deprived of a parliament, a government elected by the free will of the Ukrainian nation, does not have her own army, does not initiate her own policies and in no other respect shows the characteristics of a

free nation.

2) The 11th SUSK Congress protests the russification which is taking place in the Soviet Union, and in particular, the subversion of the Ukrainian language and culture and all manifestations of the Ukrainian identity.

4) The 11th SUSK Congress protests the arrests of the Ukrainian intellectuals, writers, poets, artists, and defenders of the Ukrainian cause, and at the same time protests the lack of intellectual freedom.

10) The 11th SUSK Congress condemns the restriction placed on identity on Ukrainians in their participation in international events, for example: in the Olympics, intellectual conferences, and cultural affairs.

Resolutions of the Committee on 'SUSK and the Ukrainian Community':

1) Since the Ukrainian Professional and Businessmen's National Executive and its branches are potentially a highly influential and creative institution in the Canadian Society, the 11th SUSK Congress encourages more active and concrete programming and thus requests the National Executive and its branches to take a strong negative position towards the Fourth Volume of the B & B and its implications.

3) May it be resolved that local SUSK clubs inform and animate the youth organizations (eg. Plast, SUM, MUNO, UCU, SUMK, etc.) on the issues of multiculturalism, Ukrainianism, sensitivity to the whole Ukrainian community. As a concrete proposal, may it be resolved that the member clubs organize an educational orientation course on these

Con't on page 4

ECONOMIC ANALYSIS OF

Ukrainians in Toronto have an average income (male) of \$4,392. On the average the economic and social status of Ukrainians is considerably below that of other ethnic groups. (The Italians have an average income of \$4,520.) This fact would seem to suggest that the experience of upward social mobility has been less marked in the case of the Ukrainian origin group than others.

The distribution of occupations for males in the labour force indicates under-representation in the managerial, professional and clerical categories and over-representation in the service and manual occupations, including general la-

TORONTO UKRAINIANS

hours. This does not mean, of course, that there were not some exceptions to the general rule and a study made in 1959 showed that there were persons of Ukrainian origin in business and in professional occupations and others who have achieved distinction in the political and governmental fields. Nevertheless the majority of male Ukrainians appear to have skilled or semiskilled manual occupations.

Education is perhaps the key to better status and income. Ukrainians have a particularly poor record of university enrollment. If the quality of life of the majority of Ukrainians in Toronto is to im-

prove, then the community must involve itself in a self-educating programme. It is here that the Ukrainian university student clubs in Toronto could perform an invaluable service to the community by launching tutoring, and university orientation programmes for high school students. The established youth groups such as Plast, CYM, CYMK, UCU, and MUNO if they are serious about training their members for fruitful participation in Canadian society ought to have programmes established to inform their membership about the structure of opportunity in our society.

G. Ivanko

NEWS ROUND-UP

• SUSK National Executive wishes to thank the Fort William Credit Union, St. Mary's Credit Union (Toronto), Ukrainian National Federation Credit Union (Toronto), Thunder Bay Ukrainian Canadian Committee, Fort William Ukrainian National Federation, and Mr. R. M. Kostuk for their generous donations in support

of the Ukrainian student movement.

• CESUS, the World Conference of Ukrainian Students will be collecting Ukrainian books and magazines to send to Argentina, and other Latin American countries. If you are interested in contributing or helping with this project please contact Daria Antonyshyn, 145 Glendonwynne Rd., Toronto, Ontario, tel. 766-7142.

ISLINGTON DECORATING CENTRE

5088 Dundas St. W.

Tel. 233-6734

Toronto, Ontario

ЩЕ ОДИН ПРОЯВ УКРАЇНСЬКОГО „ПОЧУТТЯ ВДЯЧНОСТІ“

Продовження із Ст. 2.

3. „Товариство“ теж намагався „вияснювати“ Пекінгові, що „українська еміграція веде самостійну політику, що воно не ставиться вороже до Китаю“. Всім є відомо, що українська еміграція ніколи не ставилася вороже до Китаю як народу чи держави, а радше комуністичного режиму, який там заіснував. Це є дві різні речі. А щодо „української самостійної політики“ (яку на щастя українці в діаспорі ще такки ведуть), то „товариство“ в цій справі вже має як найменше до сказання, не говорючи вже про претенсії. „Товариство“ хай краще пильнує „поглиблення своїх особистих зв'язків з пекінським режимом“ як приклад... „самостійної політики“.

4. Ми вповні погоджуємося, що є корисною працею розяснювати китайському народові та іншим народам Азії українську проблематику але не такими крутими дорогами як це збирається робити „товариство“. До речі, речники української незалежної політики з рамені АБН (Антибільшовицького Білью Народів) при співпраці АП-АКЛ (Антикомуністичної Ліги Азійських Народів) та ВАКЛ (Світової Антикомуністичної Ліги) що інформативну працю ведуть вже довгі роки. В країнах Азії вже існують радіостанції, які ведуть відповідні радіопередачі (наприклад: Тайвань). Крім цього уряди вілльних країн Азії на свій власний кошт вже давно інформують своїх громадян про Україну: The WACL Bulletin, „Ukraine, a captive but unconquerable nation“, Seoul, Korea, III, (June 11th, 1969) no. 6, 50 pp. Це є ще одним прикладом актуальності тези спільного фронту боротьби з комунізмом та імперіалізмом Москви та Пекінгу.

5. Ми також поділяємо думку, що студії над проблемами Азії є абсолютно потрібними для успіху політичного становлення української справи на цьому континенті. А щоби з відкриття починати, то радимо „товаристві“ перше само-м виявити історію, політику, філософію, тактику, стратегію і т. д. азійських народів, а спеціальне кистивців, а потім аж братися до якої-будь практичної політичної акції.

6. Якщо „товариство“ вдасться заагажувати в круги незалежної інтелігенції до співпраці „безпартійній базі“... але з орієнтацією на червоний Китай (Пекінг) — то це буде доважний успіх, бо цій „незалежній інтелігенції“ там і місце.

Уважаємо, що „маніфест“ і його публікація є корисним явищем для українського загалу, бо цей документ дасть можливість суспільно-політично відповідальним людям та

організаціям прослідити, що ким є серед нас, хто і що робить і як в так звану „користь“ української справи.

7. На кінець закликаємо наших друзів-студентів, нашу активну молоду інтелігенцію, та загал читачів „Студента“ познайомитися з українською політикою, політичними та громадськими організаціями, діяльністю АБН, зайняти відповідне становище, та включитися в працю цих організацій. Закликаємо теж проаналізувати „маніфест“ цього „товариства“ в світлі позитивної дії в користь української справи.

Українська держава буде тоді, коли в нас зміцніють крєбти, коли перестанемо орієнтуватися на кожного, хто нам „покаже пальчик“, коли позбудемося почуття вдячності Москві, Відневі, Варшаві, Берлінові, Пекінгові, і всім і всім; коли перестанемо бути совтофілами і пекінгофілами; коли перестанемо просити, а почнемо вимагати і брати те що є наше або нам належить; коли в нас врешті буде національна, від нікого незалежна політика.

Квітень, 1970

Степан Кузь
Люба Кузь
Михайло Щепетик
Юрій Шинько
Анна Романішин
Святослав Дмитрович
Ярослав Млинарський
Наталка Бойкович
Богдан Михоленько

P & N Meat Market
584 Annette St., Toronto 9, Ont.
Tel. 762-4162

High-Park Variety
Smoke & Confectionery Store
242 Annette St., Toronto 9, Ont.
Tel. 769-2820

DONE-RITE
CLEANERS — COLD
STORAGE — PRESSING
240 Annette St., Toronto, Ont.
Tel. 763-5369

BIBLOS
340 Bathurst St., Toronto, Ont.
Tel. 368-5243

WEST-ARKA
Gift Store
2282 Bloor St. W., Toronto
Tel. 762-8751

WEST END MEDICAL PHARMACY

2199 Bloor St. West (at Kennedy Ave.)

TEL 769-1717

D.S. Chidambary, B.Sc. Pharm., D.E. Grayson, B.Sc. Pharm.

FREE PRESCRIPTION PICK UP AND DELIVERY

SHUMSKY JEWELLERS

766 QUEEN STREET WEST

363-1773

TORONTO, ONT.

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

„THE FUTURE BAKERY“

735 QUEEN ST. W. TORONTO, ONT. TEL. 368-4235

Випікає найкращий хліб і різне домашнє печиво.

— Доставка до крамниць і доміл —

РЕПОРТ BY BOHDAN KRAWCHENKO, PAST PRESIDENT

Con't from page 1

students we launched our major project — the field work programme this summer. SUSK field-workers were in location working for the Ukrainian concern. This is a project which must be developed further — especially this year. Let's not fool ourselves — we had difficulties with the field-work project. The programme tested our animators' convictions, and nationalism, as well as the commitment of our students who had to support our field-workers financially. Sometimes the community was suspicious, at times local students were hostile — but, all in all, the programme was successful; unfortunately, most field-workers tell us, that just when activity was in full-swing — September came and it was time to pack-up. We must not let that happen again.

We dealt extensively with the Federal government this year, and as a result today more than ever, our students are aware of the possibilities that government programmes offer. This storehouse of information must be developed and passed on. We met with government officials and told them of the needs of ethnic groups; we were involved in the organization of four university-community conferences on the Fourth Volume, and on the question of multiculturalism; our field-workers carried on extensive visitation to other

Resolutions

Con't from page 3.

topics for their local youth organizations.

5) May it be resolved that the co-ordinating body of Ukr. Youth Organizations (RUMK) which is largely inactive and dormant, become an active, functioning co-ordinating body through which our youth organizations should, in concert, not only plan specific events, but also through con-

sultation and dialogue become a leader in creative programming for the good of all Ukrainian Youth Organizations.

6) Be it resolved that all Ukrainian Churches and their clergy, who historically are a critical pin of the Ukrainian community's existence, emphasize their Ukrainian customs, traditions and rite.

7) Whereas there are Ukrainian Canadians who, due to the assimilation process, are unable to take part in the Ukr.

in two very successful demonstrations and we were involved in publishing a report on the Intellectual Dissent in Ukraine. Our students have a weak analysis of contemporary Ukraine. Before we can go much further in this area, we must become more informed.

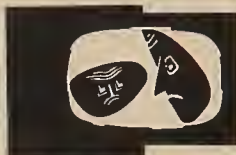
We were heavily involved in the preparations of the very successful CESUS (World Congress of Ukrainian Students) Congress in Montreal; we sponsored a student bass quartet from Vienna, Austria on a Canadian concert tour; we operated an independent office; we made films and tapes now available to our clubs; we sponsored a film showing in Toronto; we published two editions of a synopsis of SUSK activities; we ran a lottery, initiated good contact with Ukrainian students in the United States, and South America; tried to organize a tour to Ukraine, wrote two dozen briefs for various projects; — to list all that we did would be very difficult and perhaps even unnecessary.

WAS IT ALL WORTH IT? YES, A MILLION TIMES, YES! But we haven't gone far enough and there is so much to be done. I want to thank the members of the Executive who worked so hard and all those across Canada in local clubs who took initiative and began developing the Ukrainian student movement in their community. I wish my successor, not luck, but involved, committed Ukrainian youth. СЛАВА УКРАЇНІ!

Canadian organizations, we advise that these organizations should make their programmes flexible to encourage these people to membership.

Українська Квітарня
Jennie's
Flower
Shop
RO 6-0813
3316 DUNDAS W.

JOHN'S T.V. SERVICE

COLOR T.V.

SALES & SERVICE

769-6903

3187 DUNDAS ST. WEST, TORONTO 9

ОГОЛОШЕННЯ!

До вивиму кімнати для студентів або студентки в українській родині в місцевості Prince Edward Dr./Bloor St. W. Toronto, Ont.

Прощу дзвонити: 233-5149.

1. Щадливі вклади без прав випусквання чеків

2. Термінові вклади (більші суми) на 2 і більше років

6¹/₂%

7³/₄%

3. Студентські пенсійні вклади на 7%.

„БУДУЧНІСТЬ“

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

146 БЕТІРСТ СТ., ТОРОНТО

ТЕЛ. 366-8863 або 366-4547

Ярема Келебай
(Монтреаль)

або Анну Ландерз. Але він має право бути дес-
труктивним того, що він вважав гнилим. Чи молоді
українці насправду дбють і цікавляться нашою про-
блематикою? Чи їх насправду разять аспекти нашого
„життя”? Чи вони лише хочуть зсидити тих що при-
так звоніли „владі” та поставити себе на їхнє місце?

Зозульська

Вона є маленькє переважно менш як чверть інчє довга,
округласта, червоная комашка. Вона часто покраплєна чор-
ненькими плямками. Сама вона далеко не літає. Але Зозульки раз-
ом, часом тисячами, літають через великі віддалі, спати продовж
зими.

обл-
леному
залежний і
нимі установ-
зору бути чужим
відплена від „урядів
вистаєла себе на заки
вирість.
Багато українських установ

ть держав; знов всі не мають ті самі права, бо кяди партійних функціонерів будуть привілеговані, так як це бачимо сьогодні в державах з комуністичними системами. А що за різниця від соціалізму? Головна ціль тої політичної ідеї є справедливе розділення народного соціального продукту на кожного громадянина. Базою є демократичне держава, яка дає кожній людині можливість висловити свою думку. Це була також причина чому в 19-ім столітті робітничий рух піднявся на дві частини соціалізм та комунізм. Найліпший приклад бачимо у скандинавських державах, приміром Швеції — там соціалдемократи вже понад 30 літ є при владі й в статистиках бачимо, що Швеція має найвищий стандарт життя в

Європі. Австрія не мала такі Продовження на ст. 2 —

РЕДАКЦІЙНА

ГОРОХОМ ОБ СТИНУ

Р.У.М.К. (Рада Української Молоді Канади) для більшості українського студентства та молоді це ближче невідома координаційна станова, помімо того, що РУМК є афілійований при Крайовій Централі Комітету Українців Канади, платить номінальну національну вкладку, та має колективний голос на Конгресах КУК в імені всіх молодіжних українських організацій в Канаді.

Для відвідин пам'яті — коли СУСК (Союз Українського Студентства Канади) об'єднав та координує всі студентські клуби при Канадських університетах та всі студентські автономні товариства і організації (ОБНОВА, ІЛАРІОН, ТУСМ, Зарево та Альфа Омега) та паралельно РУМК повинен об'єднувати та координувати загальну дію та активність молодіжних організацій (Пласт, СУМ, СУМК, УКЮ, ОДУМ та МУНО). Коли нині Крайова Централь СУСК-у спільно з місцевими відділами СУСК-у в Монреалі та Вінніпегу (де існує більше ніж одна студентська організація) з кожним роком пожежало своє координаційну працю та навіть заініціювала ряд конкретних проєктів (нпр. студентська газетка, крайові та територіальні товариські з'їзди та

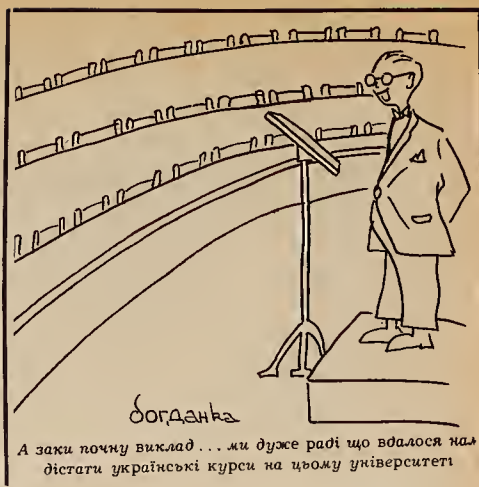
конгреси, корпус суспільних організацій), Крайова Централь РУМК-у зовсім занепадала в діяльності, а місцеві відділи РУМК-у (де існує більше ніж одна молодіжна організація) ніколи не були зорганізовані, за винятком Торонта де традиційно кожного року відбуваються формальні „Дні Молоді" та, коли вдається організувати, спільні „Маланки для Молоді". Брак координаційної діяльності РУМК-у, та тим самим, брак співпраці між українськими молодіжними організаціями, чи в Крайовій Централі чи при місцевих відділах КУК-у, приносить по собі поважні регресивні конвенції. Занапад РУМК-у не тільки підриває ефективність дії Управи СКВОР при СКВУ, утруднює діяльність О.П.Л.Д.М., крайової та місцевих Шкільних Рад, спортивних молодіжних товариств, та інших виховно-організаційних установ, але має дуже негативний вплив на саму українську молодь, спеціально на середньшкільне юнацтво. Бо ця молодь не маючи змоги зустрічатися з молоддю інших молодіжних організацій, не виробляє почуття солідарності із всіма українцями без огляду на релігійну, партійну чи організаційну приналежність. Не маючи

можливості заізнатися з українцями різних поглядів, не знаючи про різноманітність діяльності, та всі можливості в українській спільноті, ця молодь часто почувається ізольована та обмежена в своїй малій організаційній групі. Не з причин асиміляції, але з почуття меншвартості українська молодь повище двацять років життя мавою виступає з молодіжних організацій, часто покидаючи всю українську спільноту на завжди!

За теперішній стан не діяльності РУМК-у легко було б обвинувачувати поодиноких представників і в провідних кіл українських молодіжних організацій. Але повну відповідальність за брак співпраці між виховними організаціями мусить понести ціла українська спільнота, спеціально старша генерація. Бо ніхто інший, лиш самі батьки, виховні провідники та молодіжні організатори пропагують провінціалізм, вузько організаційний патріотизм та загальний брак толеранції та кооперації. В Західній Канаді той розбрат проходить по релігійній лінії, а в Східній Канаді по „партійній" як і по релігійній лінії. Часто українська молодь не тільки не має змоги спільно зустрічатися, вони навіть себе взаємно не знають! Це є прямий результат недіяльності РУМК-у.

Подібно до СУСК-у, РУМК побіч координаційної активності, мусить рівнож відігравати ролю ініціатора співпраці між молодіжними організаціями. Побіч спільних виховних семінарів, виховних літніх таборів та спільних курсів суспільних організацій для праці поміж молодіжними організаціями, професійних дослідних комітетів над вихованням молоді із статистичними даними, винні відвідини учасників та виховників між таборами, спільні спортивні змагання для зорганізованої і незорганізованої молоді — все що побільшало належить до координаційної діяльності, РУМК мусить також бути ініціатором загальних між-організаційних проєктів. Помімо претенсійних оголошень та пропагандивних опісів, нині жадна молодіжна організація на власних ресурсах не є в силі організувати професійно Олімпіаду для Молоді, Спортивний Зв'яз, Музичний Фестиваль чи Український „Вудсток". Потенційна сфера координаційної та запроєктованої діяльності РУМК-у є обмежена тільки межами уяви поодиноких представників і в РУМК-у. Надзвичайно широке та корисне поле попису!

Сьогодні, реактивізація РУМК-у не тільки є побажанням, але konieczним для дальшого розвитку поодиноких українських молодіжних організацій. (М. Ц.)

Продовження із ст. 1.

ВОГОНЬ і ВОДА

БОРИС ЯМІНСЬКИЙ (Відень)

можливості як інші держави, бо по 1918 році ця держава повстала як рештка великої Австро-Угорської Імперії яка майже не мала ніяких фундаментів державного існування. Велике нещастя було що католицька церква стала в політику на стороні консервативів і створила разом з ними християнсько-соціальний рух, в тих часах понад 150,000 людей виступили з церкви. Аж нарешті в 1934 році прийшло до війни брата проти брата. Австро фашистичний режим, який мав підтримку італійського диктатора Муссоліні, не міг затриматися довго, бо вже в 1938 році Гітлер завоював Австрію. Комуністична партія в роках 1918 до 1945 не відіграла велику ролю. Час комуністів прийшов, коли Австрія була розділена на 4 зони між СССР, ЗСА, Англією та Францією. В австрійському уряді сиділи комуністи разом із консервативними та соціальними членами, та на виборах 1945 році вони одержали 500,000 голосів. З підтримкою червоної армії вони почали революцію у 1950 році і яким раз в тому часі показалося, що навіть під натиском мошквалів не вдалося зеднати соціалістів та комуністів, якраз в тому ж році соціалісти разом із народною партією (наслідник консерватів) розбили цей комуністичний рух. Сьогодні Австрія має чисто соціально-демократичний уряд, народна партія є перший раз в опозиції по виборах 1-го березня, с.р. Ніякий австрієць не сказав би, що боїться можливості приходу комунізму, бо такої небезпеки не має. У світовій федерації соціальних партій стоїть такий пасус: „Між соціалізмом і дикта-

турою ніколи не може існувати співпраця. Тому соціалізм є вічним ворогом кожної диктатури, тобто комунізму та фашизму. Бо кожний натиск меншості на більшість мусить бути так само несправедливий, як натиск більшості на меншість." Також із церквою не має проблеми, бо вона виїшла з політики, а релігія сьогодні є приватна річ кожної людини.

Австрійський президент соціально-демократичної партії відповів цього року на атаку „лівих" демонстрантів чому він не осуджує антидемократичні методи ЗСА: „Ходіть зі мною, поїдемо до Вашингтону та демонструймо там проти ЗСА, а потім спробуємо поїхати до СССР та спробуємо перед Кремлем демонструвати проти окупацію Чехословаччини СССР. Потім побачимо де є демократія." До так званої лібералізації комунізму, він сказав: „Лібералізація комунізму ніколи не буде, бо лібералізація значить свободу, а свободи в комунізму ніколи не буде!" Також світова організація соціалістів гостро осудила окупацію Чехословаччини, та в Європейській Раді (парламент вільної Європи) вони стоять вже 20 років проти акцептування послів з комуністичних та фашистичних (Іспанія, Португалія, Греція) держав, бо посол має бути представник групи людей, а це він може бути лише тоді коли він був вибраний у вільних виборах. При кінці хочу сказати, що все коли говориться про соціалізм і комунізм все треба подумати у якому зв'язку оживаємо ці назви — у термінології комунізму чи у ті вільної не-втралної людини.

ІСПИТ СОВІСТІ

— між і тіні моєї —

Трійливіх зел давно ми кинули збирати. Забули вже й яке ім'я сузір'ям. А слова Від давен пронеслися, мов метеори, вгрозши згодом в сон; Давно ми кинули коханням довіряти, як сипкий пустелі: А стали вірити в свідомість каменя, І стали прагнути віджити.

Роман Бабовал (Львів)

ЗОЗУЛЬКА

Статті, вірші, опіси, сатири, погляди, підписані прізвищем чи псевдонімом або ініціалами зозульок, висловлюють їх власні погляди, які не завжди мусять покриватися з поглядами інших зозульок, чи навіть членів редакції. Редакція помагає всі надіслані матеріали; критерій лиш один — якість надісланих матеріалів!

Ця газетка є призначена обмінної думок та поглядів на різноманітні теми творчої української молоді. Передрук окремих статей всім дозволяється тільки за виразним поданням джерела. „Зозулька" вітає передрукування її статей іношні часописами, але просить дати редакції пересилати „Зозульці" два-три прикріпкові номери де ці статті були поміщені.

співробітники:

редакція	артистичне оформлення в цім числі
Модест Цмоць	Борис Будний
Зоряна Гринько	Роман Сеньків
Олег Романішин	Мирон Бродович
	Богдан Цмоць

ПЕРЕДПЛАТИ: Прошу вислати „передплату" (\$2.00 річно) та „пресовий фонд" шеком виставленим на (cheques payable):

ZOZULKA MAGAZINE

Адреса „Зозульки"

ZOZULKA MAGAZINE

P. O. Box 4246 Stn. "E",

Ottawa 1, Ontario, Canada

Матеріали до газеток просимо вислати на вищезгадану адресу. За винятком поважних причин, „Зозулька" посилає тільки статті дописувачів якомога швидко, п'ять років життя. Редакція „Зозульки" не приймає ані не посилає жадних платяних оголошень.

Просимо поповнювати адміністрацію „Зозульки" про зміну адреси!

НАУКОВА ФАНТАСТИКА

Продовження із ст. 1.

майже нікому не приходить на думку дитини через добре написану книжку в жанрі наукової фантастики. Поява таких книжок як „К-7“, „Рік 2245“, чи „Заколот Атомів“ підкреслює лише їх вибірко-вий характер. Ми живемо в країнах високої техніки. Українські діти відчують близькість до таких справ — а то найважливіше, багато з них цікавляться фізичними науками (даруйте — не всі вони будуть викладачами політичних наук чи знавцями української мовної структури). Наукова фантастика може сповнити незаступиму роль у вихованні української дитини на еміграції притягаючи її до української книжки і даючи їй читати про речі які їй більше цікавлять чим різні спогоди про революційні часи. А найважливіше, через структуру даної по-істи, уживаючи фантастичні місця, часи, людей, речі, наукова фантастика може вкорінити в молодій голові ідеї про героїстичну, патріотизм, чесність і т. п. Якщо хтось цього не бачить, йому бракує уяви.

Але наукова фантастика не є призначена лише для дітей. Як Джонатон Свіфт описував подорожі Гулівера він мав на думці не дитвору а дорослих політичних мужів Англіїської Імперії. І більшість з них творів наукової фантастики, які тепер появляються в англосакських країнах є якраз призначені для дорослих. Цей жанр по-малу змінює свою суть. Ісак Азімов розділяє історію наукової фантастики в ЗСА на три періоди:

— перший (1926 - 1938) був позначений переважно оповіданнями про пригоди в фантастичних світах;

— другий (1938 - 1950) характеризувався наголо-со на технологічні фено-мени і видуми;

— третій (1950 - ?) ха-рактеризується соціологічними мотивами — тобто описуванням утопічних об-ставин з притаманними їм проблемами і нагодами.

Інші країни йдуть сліда-ми американської науко-вої фантастики. Найцікаві-ше для нас є те, що цей жанр якраз тепер дуже швидко розвивається в СС-СР. Перша і друга фаза переїшли досить скоро а тепер йде наголос на тре-тю — утопіологічну — оче-видно в московському сві-ті. Москвам видно не бра-кує уяви, щоб використати наукову фантастику на те, щоб оформлювати моско-вські ідеї про світовий ус-трій. Вистарчнть лише про-читати лише такі твори як „Серце Змія“ Івана Сфре-мова або „Смся“ Анатолія Дніпрова щоби перекона-ти, що наукова фантаст-ика може бути дуже пот-ужною зброєю в боротьбі за людські уми.

А як справа мається в нас? Окрім поодиноких лю-дей тут і там, ніхто не звертає жодної уваги на наукову фантастику. Бра-кує нам уяви щоби збагну-ти яка це може бути могут-ня зброя в нашій визволь-ній боротьбі. В науковій фантастиці можна описати світ так як ми його хотіли би бачити. Такий опіс кар-бував би ці ідеї в головах не лише нашої молоді, але теж і в головах старшого покоління, яке, на жаль, не раз теж в дечому при-ходиться виховувати. Але на цій функції не кінча-ються можливості. Все, що людина має на думці можна поставити на папір в формі звичайного рома-ну. Наукова фантастика є більше гнучка. В цій жанрі можна експериментувати. Можна будувати різні су-спільства, різні обставини, різні реакції. Наприклад — всі ми мріємо про визволе-ну Україну, але як фактич-но вона буде виглядати ми

не знаємо. Не уявляємо со-бі як відбудеться це визво-лення, і не відомо нам як виглядатиме життя в новій державі. Наукова фантаст-ика якраз дає змогу різ-ним авторам вголосувати свої думки про це (якщо вони про такі речі взагалі думають) і разом читачі можуть мати нагоду зу-шити свою власну уяву. Я навіть радив би нашим по-літикам прочитати щотиж-ня хоч одну книжку в цьо-му жанрі. Мабуть з цих джерел дістали б вони сві-жі і творчі державницькі та суспільні думки. Не ви-нутимо наших політиків, що їх доповіді і писання є нецікаві якщо наші автор-и не зворушують їх нови-ми думками, а ми як чи-тацька публіка не підтри-муємо наших авторів нау-кової фантастики нашим завзятим попитом на такі твори.

Але справа з науковою фантастикою в нас не бу-ла б така сумна якщо б ішло лише про зацікавлен-ня молоді українською книжкою чи піддавання цікавих думок нашим по-літикам, чи вимина нових думок між читацькою пуб-лікою. Відсутність науко-вої фантастики в нашій лі-тературі є ознакою сусп-ільної ментальності, якій бракує належної орієнта-ції на майбутнє. Нема сум-ніву, що українська мен-тальність опанована тради-ціоналізмом. Це є добре, і я не закликаю до загаль-ного переходу на нові рей-ки до всього, що є модерне. Не вільно нам мішати кон-цепції „модерністичної“ і „май-бутністичної“. Перший концепт протиставляється традиціо-налізму, а другий ні. Вза-галі, неможливий є здоро-вий традиціоналізм якщо він не може відвернути своїх очей ні на хвилину від минулого щоб загляну-ти в майбутнє. Той нарід який боїться заглянути в кришталеву кулю майбу-тності і взяти відповідні мі-ри забезпечення відносно того, що він в ній бачив — не матиме майбутнього!

до свиней і свині збожево-лили і сказалися.

Кент Стейт

Останніми днями всі ми читаємо, що в Кент Стейт Університеті поліція ще раз сказала, але цим раз-ом застріляла чотирьох невинних студентів. Не-винних тому, що їх пооди-ноко за законом не суди-ся.

Не знаючи, хто особливо „провинився“, Державна Поліція стріляла на всіх студентів. Коли „держав-а“ так нетерпеливо узаталь-нює, то стає тираном, таким як був стврний Геродот.

Герод, не знаючи точно хто був тим запропороченим Кнзем дав загальний на-каз вимордувати всіх дітей.

Голод

Мене турбує численність випадків нешпитальної у-мовної недури в нашому су-спільстві. Пригаду собі слова одного небалакучого мого товариша, який ска-зав, „Людський розум є бі-ологічно живим органом. Коли він голодний то не

Я ЦІКАВИЙ

(без кольорів)

Про Фільмову Продукцію КАНУКР

Недавно, вертаючися з Торонта, заскочив я по до-розі до Ошави де мав на-году поговорити з паном Ва-сіком, продюцентом укра-їнської фільмової компанії. Мене цікавить фільмове мистецтво і я маю бажання продукувати українські фільми. Отож, така розмо-ва для мене була дуже ці-кава, хочай не дуже то під-бадьорююча. Чому? Відпо-вісті можна одним ствер-дженням: Продукція укра-їнських фільмів не оплачу-ється. І ці ентузіасты укра-їнського фільму, ця горст-ка людей, яка намагається дати українцям щось біль-ше як народний фольклор, стає перед доконаним фак-том, що українці не баж-ають мати чогось вищого за фольклор.

Відгук після їхнього ос-татнього фільму НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ, фільму, який показав нам зрілість і фа-ховість цих людей у філь-мовому мистецтві, був до-сить незадовільний. Кош-ти фільму вніесли понад \$200,000. На жаль, зворот грошей з публічних пока-зів, не дописує. А це тому, що фільм зроблений на ве-личину 35 мм і треба ви-наймати кіно-театрні із від-повідною апаратурою. Оче-видно це коштовно річ. Тут вже церковна зала не від-повідала. Виявляється, що спроба витягнути наших людей з церковних зал-півниць не вдається. Фре-квенція наших людей на цей фільм мала і в декот-рих містах компанія ледви покриє кошти кіно-театру й оператора. Чи, і в який спосіб, може компанія від-зискати гроші вкладені у продукцію фільму? Прямо не можливо! Компанія КА-НУКР знаходиться в кри-тичній фінансовій ситуації. Їхні плани про дальші ук-раїнські фільми наразі від-кладені і грозить небезпе-ка, що компанія до них ні-

Борис Будний
(Монтреаль-Оттава)

коли не повернеться. Щоб відзискати свої гроші і за-ниматися далі ділом котро-го вони є ентузіастами, компанія задумує робити канадійські фільми. І так „закопали“ одну нашу фільмову компанію, котра давала декотрим з нас бо-длі надію, що українці спроможні на щось біль-ше. Мабуть ні, бо ми вик-лючно хочемо тільки গো-пака і якоїсь плаксивої піс-ні і тим ми пишаємось, тим ми чванемось, бо наша се-лянсько-хліборобська мен-тальність не дозволяє нам вилізти з того болота, ба-на, гною, й каналу в які ми попали, і разом не до-зволяє комусь з нас видря-патися з того становища.

„Ми всі є рівні в одному „гною“ стало нашим мотом

Дозволю собі поставити такі питання: Чому на ці-лій північно-американсь-кий континент спромого-ли тільки 300 українців ку-пити уділи в цій компанії? Чому на 100,000 українців в Торонті закупили уділи тільки 40 людей? Чому в українській столиці Кана-ди — Вінніпег, закупила уділи тільки одна особа? Чо-му голова КУК, о. Кушнір поставився так негативно до просьби оголосити по-каз фільму в церкві і коло церкви? Чому на цілій ук-раїнській Вінніпег на цей фільм прийшли тільки 1,100 людей? Чому УНС не хотів допомогти КАНУКР? Чому з показів фільму в Чикаго КАНУКР не дістав ані од-ного цента?

На моїх заважених не кінчається справа КАН-УКР. Вже було мов звер-нення до СУСК, а тепер звертаюся до решти моло-ді, студентів і до всіх тих, котрим залежить на існу-вання цієї компанії, щоб рятувати її. Зголошуйте ваше бажання допомогти цій компанії закупуванням і продажем уділів і збиран-ням грошей. Активізуйтеся і покажіть старшим, що ми

Продовження на ст. 4.

ЗАПИСКИ

Продовження із ст. 1.

Вони роблять лише те, що їм буде вигідно, „гарним“. „Гарним“ їм, та „гарним“ другому. Вони займаються лише зовніш-німи виглядами та влодо-банням. Мало є внутріш-ні. Ої самокритики.

Я чекаю на день, колн українські студенти від-святкують Свято Круг де-монстраціо. Але демон-страціо не проти чи перед Советським Консулятом. Во це лише косметика.

Я чекаю на демонстраціо Українських Студентів пе-ред Пластовою Домівкою, СУМівською Домівкою, ОД УМівською Домівкою, про-ти мундурів, „струнків“, лав та наказів і т. п. Це бу-ла б політика.

Гіганти

Кожна генерація живе під впливом та чаром свого гіганта. Гігант дає їй свос повідомлення. Або так як

сказав Достоевський, „сво-е слово“. Шевченкове „не зле, тихе слово“.

Гігант, що зачарував на-шу генерацію, з той одер-тій, босий, беззубий (і тим цікавий, що лисий) монах—Магатам Ганді. Його нове незабутнє слово — „ненасильство“. Його революцій-ний чин: підніс сіль з Ін-дійського моря та пітн в похід.

Наша генерація застосу-вала ту методу „ненасиль-ства“ та „походів миру“. Заставила свос суспільство вглянути в себе, на своє життя. І чи не побачили вони там „злих духів“?

Дещо про „свиней“ Жив собі колись один мо-лодий чоловік, який був о-панований „злим духами“. Один день підійшов він до Мудрого і просив, щоб Мудрий позбавив його тих „злих духів“. Але Мудрий мусів знайти тм „духам“ якісь інше місце і побачив леґіон свиней. Подумавши, Мудрий переніс ті „злі ду-хи“ від молодого чоловіка

так як порожнє пуделко, що голоду не відчувас. Рад-ше розум голодус так як шлунок. Він знає і чус, що він голодний і він гине з голоду.

Піраміди

Як би сьогодні хтось за-пропонував нам будувати Піраміду як це робили ко-лись старинні Єгиптяни (коштом соток тисяч людей та довгих років) то ми б сказали, що це „жаклива пропозиція“. На таке нема місця в нинішніх часах. Та-ке не може бути. Тому, що не можна жертвувати лю-дей каменій „геометрії“.

Також не можна жертву-вати людей інтелектуаль-ної геометрії або логічний геометрії.

Сократ і Дон Жуан

Щось проникнуло свідо-мість нашої доби. Відбува-ється великий переворот у вартостях на кожному полі людських зусиль, від релі-гії та сповільнення ригоризму в її церемоніях і фор-мах, до танку та визволен-ня з геометрії його давніх

кроків. Молодь має свою музику, свої ритуали, свої ритми, темпа, своє мистецтво, фор-ми, фасони, фізурки, нар-котики та мову. Іншими словами свою „культуру“.

Літо

До раціонального Сократа бувшої доби, Ортега каже. наша доба поставила на од-ну ставку Дон Жуана.

Коли мені тринадцятій мннав, то чесали мені волос ся вгору, як Елвіс, проти шерсті. Коли купили нове убрання то бігли до кравця збужити штанки. В літі на оселях скакали коміть го-ловою в озеро.

Цього літа, коли будемо сидити при воді, молодь бу-де скакати ногами в воду і будуть вибухати живі вод-ні скульптури. Під вечір будуть шквирати широкі ви-гідні штанки. Волосся буде рости, і не зачесане проти шерсті.

(Продовження на ст. 4)

ВІДРОДЖЕННЯ ЧИ ЗАГИБІЛЬ?

згадани феномени. Вільна людина шукає вільного задоволення у своїм власнім себе виявленні. Таким же способом вона шукає інших свободних людей — але тому що таких досі ще мало — людина чується незадоволено зі свого щоденного життя. Отже перша нитка є негативна — не задоволення. Таке ж незадоволення поринає дуже глибоко і його не полегшать навіть всі достатки модерної доби. Наприклад, ті, що студують так звану культуру (чи культ) Піпіс довідалися, що більшість з них є діти з досить багатих домів нашої великої, так званої, середньої класи.

— Студенти-активісти, ті що хочуть все перемінити і зреформувати, починаючи з університетом і його адміністрацією, а кінчаючи зміною цілої суспільно-громадської сітки, звичайно є ті що найкраще виважені — і своїх студій і які належно, знайдуть собі добре місце між градаційною елітою. Ті що шукають певно що групового переживання в таких інститутах як Есеєн, є звичайно високо освічені люди на добре-платних посадах вищої суспільної верстви.

Отже друга нитка яка єднає вище згадані прояви з позитивне шукання чогось кращого — в тім шуканні ми бачимо глибоке переконання в людину — в людину яка може бути прекрасною істотою, але тільки тоді коли вона зтрясє з себе бруд осомистого і суспільного животіння.

Помало й ширша спільнота починає шукати нових форм себевиави.

До тепер була політична і тяжка праця. Праця не тільки спричинялася до сьогоднішнього добробуту, а ціла ідея робітництва символізує добру людину.

Тільки тут є парадокс — сьогодині ми знаємо що нам не потрібно вже дуже тяжко працювати (крім ті що творять). Багато молоді не бачить потреби щоденної праці коли їх потреби до життя є бодай мінімально задоволені.

Продовження із ст. 1.
Другий вихід колись був до релігійне поклоніння — Сьогодні крім заповнення потреб „грішної душі“ малої кількості осіб, релігійне поклоніння не є єдиний вихід. Релігійні інституції (установи) так Християнські як і Жидівські, до великої міри занепадають тому що вони не можуть дати у своїй задержаній структурі і гієрархії, відповіді на питання молодого — добре освіченого покоління.

Може останній вихід був би відвідати до психіатра. Але загалом ті про яких тут іде мова не уважали себе умово-хворими — вони себе знаходять у певній революційній стадії проти свого власного стилю життя — і тому вони не знайдуть розв'язки до своїх проблем у психіатра, ба що гірше, вони певні що психіатр буде старатися переконати їх що їх стиль життя є в порядку — і таким способом створить у них ще більший конфлікт.

Знайти слово щоби окреслити докладно всі бурхливі внутрішні війни модерної людини не є легко. Здається що найкраще слово може бути „Відродження“. Слово відродження тепер часто чуємо на устах різних людей у різнім значінні. Воно деколи нагадує класичне розуміння досягнення тих містичних вершин про які говорять старинні книги Гіндуїзму і Будизму. Таке відродження не може дати людині щось нового — така прикмета мусить існувати в нутрі людини і яку можна відкрити лише способом сильного конфлікту і внутрішньої боротьби — тоді, і лише тоді вона вирине і стане реальною. Проблему відродження як починає виринати наверх ми бачимо у вище-згаданих явищах. Одна з причин може бути факт що нам стає чим раз тяжче позбутися тягару відповідальності, яку нам принесла модерна техніка.

Молодь гостро і спокійно відчуває можливість зни-

щення всього людства кожної хвилини — а ми ж всі знаємо що це неперечний факт. Всі ми знаємо, що стратегія оборони одної країни перед другою може стати причиною загибелі всіх. Чи то А-Бомба, чи бактеріологічна чи хімічна війна, нічого не принесе нікому іншого виходу з конфлікту крім певної загибелі всього людства.

Одним словом, у сьогодинішній перспективі життя, ми знаходимо дві можливості — розпач або відродження. Якщо ми не попадемо у розпач, тоді ми мусимо розв'язку нашого конфлікту шукати у відродженні — але як?

До тепер розв'язку шукають різні теорії: модернізм, екзистенціалізм, комунізм, маоїзм, і т. п. Але більшість тих теорій помагає на політично-економічних базисах — більшість теж вже сьогодині доказали, що вони неправильні тому, що вони не принесли щастя тим що взяли їх за свою ідеологію. Здається, що нам треба глянути у глибину значіння нашої первісної суспільної клітини яка власне допраждала нас до сьогодинішнього дилеми — а саме Родина.

Перша спільна група була родина. Батько, мати і діти. Це був початок наших світових проблем — але і їх розв'язок. Якщо ми знайшлися в родині де бракувало любові, свободи, ми виростали з почуттям непевності і незадоволення до других і тоді так і будемо поводитися до близького аж доти, доки самі не пізнаємо причини чому. Тому нам треба починати направляти проблеми там де вони почалися; в самім собі і в своїй родині.

Сьогодині ми знаємо, що не лише „хворі“ діти походять з хворих родин, але ми само походимо з родин які нам передали спадщину недовіри супроти нашої близького (у формі світової війни) і ми передаємо ту саму „хворобу“ нашим дітям.

Відродження мусить по-

за аристократів східної Європи) лібералізували свій політичний устрій в модерний та сучасний спосіб. Провідники, а особливо Дубчек поведи́вся та говорив модерно та сучасно „мовою“ до народу. Він з'ясував народові цілі, а саме, злібералізований суспільний порядок. Гасло „лібералізація“ було засобом до тієї цілі.

Коли совєтські бандити (на жаль вони там є) заїхали танками, то Чехи баламутили звичайних жовнів, перекручували вуличні написи, здійснали домови числа та здисципліновано керувалися напрямками з підпільного радія.

Чехословаччій уряд не викликавав неприготованих цивільників з порожніми крісами до боротьби на вулицях, так як у Мадриді.

В поведінці Дубчека було видно його розуміння та чутливості до „нашого часу“. Дубчек розумів, що „лібералізація“ не є ціллю в собі. Дубчек не йшов до цілі ідеологічно, сліпо, ригористично, абсолютно, незважаючи на час, місце та силу СССР. Він не йшов до „лібералізації“ всім коштом. (Я підозріваю, що як би він був хотів іти „всім коштом“ то наріз за ним би не пішов.) Дубчек показав, що „лібералізацію“ не твориться в порожнечі, без опору, а радше, в Чехословаччині, проти конкретних ворожих сил, які він мусів враховувати в свою „політичну поведінку“. Дубчек хотів лібералізації для суспільства, для Чехословаків, для своїх людей. Він не йшов ставити собі „піраміди“ всяким людським коштом.

Я ЦІКАВИЙ

Продовження із ст. 3.

спроможні до виконання важливого діла і що завдяки нас КАНУКР буде існувати і буде випускати українські фільми. КАНУКР обов'язується платити продавцям 5% комісового від кожного проданого уділу. Пишіть на адресу: CANUKR Film Productions Ltd., 1019 Nelson St., Oshawa, Ont.

Постання і Упадок Хору МОЛОДА УКРАЇНА

Вже від кількох років діє в Монреалі хор МОЛОДА УКРАЇНА під мистецьким керівництвом пана Івана Козачка. Спочатку складалася цей хор переважно з членів ОДУМ при православній церкві св. Покрови. Поступово, цей хор розвивався і добивався значних успіхів. Згодом почали вступати до нього поодинокі молоді люди з православної церкви св. Софії, котрі між іншим належать до СУМК-у, а навіть і католики. За якийсь час така тенденція довела до того, що дуже багато СУМК-івців опинилися в хорі. І сталося мале „чудоділо“. ОДУМ і СУМК знайшли спільний ґрунт співпраці, а православна молодь обох церков почала дружити між собою. Деякі навіть одружилися, вірте чи не вірте!

Дійшло до того, що в тому хорі було більш СУМК-івців ніж ОДУМ-івців. Все йшло гладко, по християнському, по дружньому, аж поки того всього не стало забагато для котрим старшим членам обидвох парохій. Почалися інтриги, конспірації, обвинувачен-

ня, і дурнота, глупість, короткозорість і загальна свабола взяли верх. Одні і другі погрозують, що хор розвалиться! Одні домагаються щоб хор був виключно ОДУМ-івський а другі ламентують, мовляв з якої рації СУМК-івці належать до ОДУМ-івського хору. Не могли стерпіти ці агенти роздору, щоб їхня молодь одної церкви дружила з молоддю другої церкви. Розуміється, що вони всі православні але також треба розуміти, що є такі православні і такі православні, і не мішає їм разом. Що тут навіть говорити про дружність з католиками! Виглядає, що те, що вони всі українці, не відіграє найменшої ролі бо тут релігія (?) і політика має первенство. Упадок хору почався, бо зараз багато молоді вже відійшло.

Жалогідним явищем є, що та молодь так апатично сприйняла цю ситуацію. Вона мусить бунтуватися; вона мусить домагатися своїх прав; вона мусить доказати тим, які відповідалні за справи, що вона не дозволить собі старішій надуживати її і брати її як знаряддя для боротьби між групами, для заспокоєння фальшивих амбіцій, великокоманії і грандіозного викарбування свого egoїстичного „я“ в некористь тієї молоді і українського загалу. Якщо треба демонструвати, хай молодь демонструє перед згаданими церквами; хай займає залі і бюра; і може таким способом доведуть тих людей, що їм ставлять перешкоди до зморозного глуму.

встати в родині де би був свобода, віра і справедливість. Така форма відродження вже набирає чим раз більшої і ширшої форми. Ми знаходимо її у певних релігійних проявах стравині Візантії і Риму, у „медитаціях“ східних релігій Тао і Веланди, у формі групових конфронтацій суспільної психології і т. п. Всі ці прояви відродження починаються від особистого переконання са-

мостійно думаючої, освіченої людини і це до певної міри є прояви одиниць. Але ці прояви напевно переїдуть на загаль спільноту, але лиш тоді коли суспільство перейде генераційну зміну без так званих „побітних“ війн“ які відбулися у минулих роках. Таке відродження без протилуку крові є останнім ритуалом від остаточної загибелі людства — а час вже короткий.

ЗАПИСКИ

(Продовження із ст. 3)

Чехословаччина і Біяфра

Нині нам падає в око коли добродій цілує добродію в руку. Або коли віруючий на одному коліні цілує преосвященного в перстень.

Хоч така „поведінка“ залишається на периферіях життя і часу, між загалом вона замирає тому, що вона вже стара та сил і значення немає. Це тому, що „поведінка“ як все що людське має вік і секс. „Поведінка“ може бути молодію, або до деякої міри старою, або цілковитим „анахронізмом“.

Це також відноситься до „політичних поведінок“. Чехословаки (багато культурознавців вважають Чехів

тися собі будувати „Піраміду“).

Спорт

В нвній культурі політика є грою. Політика є цікавим спортом. Тому ми маємо вислів „Визвольні змагання“. Хто політику трактує серйозніше є безнадійним фанатиком з яким неприємно бавитися, бо він хоче дві якусь ідеологічну істину як застав за свій брак культури.

Бар

Один мураєк твердить, що розповсюдження „бар“ в наших часах означає релігійність нашої доби. Він каже, що нині відбувається більше щирого шукання правди в „барах“ чим в церквах. А ще другий мудрець каже, що найновіша етика є дуже несправедлива до „бартерерів“ та „фрізєрів“, нічого не згадує про церкви.